

Forfatter: Foersom, Johanne Cathrine

Titel: BREV TIL: Frederik 6. FRA: Foersom, Johanne Cathrine (1817-02-11)

Citation: Foersom, Johanne Cathrine: "BREV TIL: Frederik 6. FRA: Foersom, Johanne Cathrine (1817-02-11)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 68. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000062.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

JOHANNE CATHRINE FOERSOM

FØDT EBBESEN.

1779—1850.

TIL KONGEN.

1817, 11. Februar.

Det er Deres Majestæt allernaadigst bekiendt, hvorledes min afdøde Mand, kongelig Skuespiller Peter Foersom, ved en uventet Død er bleven bortreven fra mig og sex uforsørgede Børn.

Hans Fortienester som Skuespiller og Fordanser af Shakespeare anstaaer det ikke mig at omtale; men endnu dybere end Kunsten kan føle hans Tab, maa det saare mig som Kone og Moder. Mig og mine Børn er vor Forsørger uerstattelig, og selv Medborgernes varmeste Deltagelse kan ikke lindre vor sørgelige Stilling, som endnu forøges ved trange Kaar og Giæld som jeg uden Deres landsfaderlige Naade ikke seer mig istand til at afbetale. Midlerne til veldædigen at afhielpe min øieblikkelige Nød kunde findes, uden Følger for Andre, naar Deres Majestæt vilde allernaadigst tillade, at en saakaldet Friaften maatte bevilges til Indtægt for mig og mine Børn af det antagne Sørgespil s. 69 Macbeth, som er en fri Bearbejdelse af dette Æmne, hvorved baade Shakespeare og Schiller ere saaledes nyttede, at en mindre beskeden Forfatter end min afdøde Mand vel ikke vikle taget i Betænkning at kalde det Original. Ved allernaadigst Bønhørelse af denne min allerunderdanigste Ansøgning vilde Deres Majestæt i det mindste sætte mig istand til at gaae min tunge Skiæbne freidigere imøde, end naar jeg, foreenet med mit Hiertes Kummer, endnu maa have den Sorg at see min afdøde retskafne Mands Eflermæle krænket, fordi hans Enke ikke kan opfylde hans Forpligtelser.

Tillid til Deres Majestæts menneskekierlige Hierte giver mig den Vished, at det vil tale min og mine Børns Sag.